

Таблиця. Поживність зерна гороху різних сортів

Показник	Сорт	Протеїн	Жир	Клітковина	БЕР
Вміст поживних речовин, %	Люмп	23,0	1,8	5,5	53,1
	Тренді	23,5	1,9	5,3	52,8
Вміст поживних речовин в 1 кг корму, г	Люмп	230	18	55	531
	Тренді	235	19	53	528
Коефіцієнт перетравності, %	Люмп	68	73	65	92
	Тренді				
Вміст перетравних поживних речовин в 1 кг корму, г	Люмп	156,4	13,1	35,8	488,5
	Тренді	159,8	13,9	34,5	485,8
Константи жировідкладення	Люмп	0,235	0,536	0,248	0,248
	Тренді				
Очікуване жировідкладення, г	Люмп	36,8	7,0	8,9	121,1
	Тренді	37,6	7,5	8,6	120,5
Очікуване відкладення жиру з 1 кг корму, г	Люмп	173,8			
	Тренді	172,2			
Коефіцієнт відносної повноцінності зерна	Люмп	97			
	Тренді				
Фактичне відкладення жиру з 1 кг корму, г	Люмп	168,6			
	Тренді	169,0			
Вміст в 1 кг корму кормових одиниць, кг	Люмп	1,12			
	Тренді	1,13			

Отже, поживність зерна гороху сорту Тренді була на 0,01 вівсяну кормову одиницю вища, ніж сорту Люмп.

Список використаних джерел

1. Бабич А.О., Бабич-Побережна А.А. Селекція, виробництво, торгівля і використання сої у світі. К.: Аграрна наука, 2011. 548 с.
2. Небаба К.С. Горох посівний: агротехнічний комплекс вирощування: монографія. Кам'янець–Подільський: ТОВ «Друкарня «Рута». 2022. 232 с.

ПРОДУКТИВНІ ЯКОСТІ ОВЕЦЬ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

Лесик Микола

здобувач вищої освіти магістерського рівня

Онищенко Л.В.

к. с.-г. н., ст. викладачка

Миколаївський національний

аграрний університет

У цій статті наведено дані про ріст і розвиток молодняку овець. Була проведена оцінка різних варіантів комбінації з точки зору продуктивності на відгодівлі, встановлена найкраща комбінація і дано право використовувати її для роботи в отарі овець з гарантованим підвищенням показників відгодівлі молодняку.

Ключові слова: порода, молодняк, продуктивність, поєднання, середньодобовий приріст, показники відгодівлі.

Постановка проблеми. Вівчарство є невід'ємною частиною світового сільськогосподарського виробництва, що спричинено широкою різноманітністю продуктивних можливостей і адаптивною здатністю овець [1].

Вівчарство є однією з найбільш універсальних галузей тваринництва. До основної продукції, яку отримують від них, відносять: вовну, овчини, шкіру, смушки, молоко, м'ясо, жир. Завдяки цьому, спеціалізація порід по характеру продуктивності у вівчарстві є найбільшою. За основною продукцією породи овець діляться на чотири групи: тонкорунні, напівтонкорунні, грубововнові і напівгрубововнові [5].

Аналіз основних досліджень публікацій. Вівчарство-це система тваринницьких технологій, засобів і методів, спрямованих на оцінку продуктивності тварини і аналіз її походження і родоводу з метою подальшого прогнозування та оцінки овець з точки зору якості потомства, мета якої полягає в тому, щоб кожне наступне покоління тварин перевершувало своїх батьків по продуктивності [3].

Успіх племінної роботи багато в чому залежить від уміння найбільш об'єктивно визначити племінну цінність тварини. При відборі овець для подальшої роботи, з одного боку, необхідно збільшити частоту виникнення потрібного гена, наприклад, щоб викликати морфологічні і фізіологічні дефекти і запобігти поширенню небажаних генів в популяції [4]. Найважливішою складовою племінної роботи є цілеспрямований відбір овець для парування, отримання і вирощування сильного і здорового молодняку, правильне годування і належний догляд за дорослими тваринами [1, 2].

Постановка завдання. Метою досліджень було вивчення закономірностей формування продуктивних якостей овець асканійської тонкорунної породи таврійського типу та їх помісей, отриманих при схрещуванні вівцематок з асканійськими кросбредними баранами-плідниками.

Матеріали і методика. Дослідження проведені в період з липня по серпень 2024 року під час виробничої практики в умовах Навчально-наукового-практичного центру Миколаївського національного аграрного університету та на кафедрі технології виробництва продукції тваринництва Миколаївського національного аграрного університету. Для наступного етапу досліджень були проведені наступні заходи:

1. За результатами проведеного бонітування, стриження та осіннього зважування було підібрано та сформовано контрольну та дослідну групи маток, в кількості 50 голів кожна.

2. Проведено підбір та підготовку до злучення баранів асканійського кросбредного типу та таврійського типу асканійської тонкорунної породи кількістю по 3 гол. За дослідною групою маток були закріплені кросбредні барани асканійської селекції. У контрольній групі маток проводили чистопородне розведення (табл. 1).

Таблиця 1. Схема досліджень

Група	Призначення	Генотип					
		вівцематок	п	барана-плідника	п	молодняку	п
1	контрольна	АТ	50	АТ	3	АТ	30
2	дослідна	АТ	50	АК	3	½ АТ x ½ АК	30

Ягнята до відлучення, як в дослідній, так і в контрольній групі утримувались з матками в одній отарі. Відлучення ягнят від матерів проводили в 4-х місячному віці. Після відлучення молодняк обох груп мав однакові умови годівлі та утримання. В господарстві пасовищно-стійлова система утримання. Годівля тварин здійснювалась за зоотехнічними нормами, з урахуванням віку, живої маси і фізіологічного стану. Раціони годівлі овець складають в залежності пори року.

Результати досліджень. Найбільш об'єктивними показниками продуктивності у овець є передзабійна, забійна маса, маса туші, забійний вихід, співвідношення кісток та м'якоті в тушах тварин. У наших дослідженнях було встановлено значну мінливість за цими показниками, зумовлену зокрема спадковими факторами і віком тварин (табл. 2).

Результати контрольного забою показали, що передзабійна жива маса тварин за групами колилася від 40,0 кг (мінімальна – у баранчиків тонкорунної породи) до 43,6 кг (максимальна – у помісних баранчиків дослідної групи).

Вищу масу парної туші (19,4 кг) мали помісні баранчики. За цим показником вони на 12,8 % перевершували тонкорунних однолітків.

Таблиця 2. М'ясна продуктивність баранчиків у 9-місячному віці

Показник	Група	
	контрольна	дослідна
Передзабійна жива маса, кг	40,0± 0,63	43,6± 0,95**
Забійна маса, кг	18,15± 0,88	20,12± 1,02**
Маса внутрішнього жиру, кг	0,95± 0,69	0,72± 0,77
Маса парної туші, кг	17,2± 0,88	19,4± 1,11***
Забійний вихід, %	45,4± 1,15	47,2± 0,89**
Вихід туші, %	43,0± 1,29	45,5± 1,63**

Більш високий забійний вихід (47,2 %) мали також помісні нащадки баранів асканійського кросбредного типу.

Висновки і перспективи подальших досліджень.

Згідно з проведеними дослідженнями, було встановлено, що туші піддослідних овець мають компактну форму і відносяться до першої категорії. Зовнішній полив жиру на туші був рівномірним, але вміст внутрішнього жиру був вищим у тушах молодих тварин контрольної групи.

Список використаних джерел

1. Вдовиченко Ю.В., Нежукченко Т.І., Вороненко В.І. Вівчарство України / за ред. В.М. Іовенка. Вид. друге, доп. і перероблене. Київ : Аграрна наука, 2017. 488 с.

2. Вівчарство України : моногр. / В. М. Іовенко, Л. О. Сиротюк, Т. І. Нежлукченко та ін. ; за ред. В. П. Бурката ; УААН ; Ін-т тваринництва степових районів ім. М. Ф. Іванова «Асканія-Нова». Київ : Аграрна наука, 2006. 616 с.
3. Кущенко П. Т. Дьяченко Л. С., Шелест Л. С. Тонкорунні породи овець. Київ : Урожай, 2013. 200 с.
4. Лесновська, О. В. Вовнова продуктивність овець різних генотипів. Збірник наукових праць Вінницького нац. аграр. ун-ту. Серія : Сільськогосподарські науки. 2013. Вип. 2 (72). С. 105-108.
5. Організація племінної справи : навч. посіб. / Топіха В. С., Нежлукченко Т. І., Луговий С. І., Лихач В. Я. ; за ред. В. С. Топіха. Миколаїв : МДАУ, Херсон: ХДАУ, 2012. 276 с.

ПРОДУКТИВНІСТЬ МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ ПРИ РІЗНИХ МЕТОДАХ РОЗВЕДЕННЯ В УМОВАХ ПОП «ВІКТОРІЯ» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Любич Юлія

здобувач вищої освіти магістерського рівня

Онищенко Л.В.

к. с.-г. н., ст. викладачка

Миколаївський національний
аграрний університет

У статті наведено дані про ріст і розвиток молодняку свиней. Проведено оцінку різних варіантів поєднань за показниками відгодівельної продуктивності, встановлено кращі поєднання, що дає право використовувати в роботі зі стадом свиней, із гарантованим підвищенням відгодівельних показників молодняку.

Ключові слова: порода, молодняк, продуктивність, поєднання, середньодобові прирости, відгодівельні показники.

Постановка проблеми. В Україні в даний час у різних регіонах використовується різного напрямку продуктивності більше 10 вітчизняних і зарубіжних порід свиней. У зв'язку з підвищеним попитом на пісню і водночас високоякісну свинину ведеться активна селекційна робота на зниження жировідкладення та збільшенню м'язової тканини без погіршення відтворювальних і відгодівельних ознак свиней [1, 2]. У зв'язку з цим, актуальною проблемою є визначення закономірностей успадкування та проявлення відтворювальних, відгодівельних якостей нащадків залежно від інтенсивності росту та розвитку батьківських пар у період вирощування. Для покращення відгодівельних і м'ясних якостей використовується прилиття крові кращих генотипів свиней [3].

Аналіз основних досліджень публікацій. Рівень генетичного потенціалу продуктивності свиней та ступінь його реалізації значною мірою залежить від